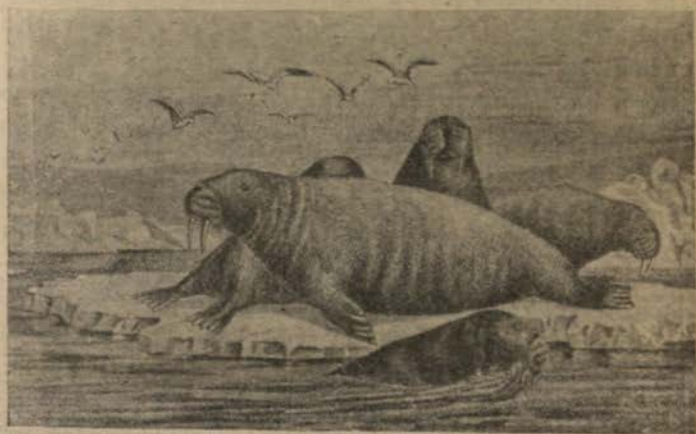

„Четирма отъ насъ сж още живи. Ние лежимъ и се още можемъ да приемаме храна, ако имаше кой да ни я подаде; никой отъ насъ не може да мръдне отъ слабостъ и болки по цѣла снага. Всички молимъ Бога часъ по-скоро да тури край на нашитѣ страдания, и навѣрно краятъ наближава. Нито дърва имаме, нито храна, и никой никому не може да помогне“.

Моржове

*

Руситѣ сравнително по-леко изтърпяватъ суровия северенъ климатъ. Ловцитѣ отъ брѣговетѣ на Бѣло море понѣкога дори зимуватъ на Шпицбергенъ, като си занасятъ храна, дърва и материали за изби. Пролѣтъ китобойнитѣ руски кораби ги зематъ и ги занасятъ въ отечеството имъ. Случило се еднажъ, близо дреди двеста години, че четирма руси прекарвали на Шпицбергенъ повече отъ